

Mi lesz idén a családi karácsonnyal?

indigo - 2020-11-12 10:33:55

Egyre inkább szétesni látszik a közeljövő, a karácsonyi időszak, a téli szünet. Mind várjuk már, hogy ez a szörnyűséges 2020-as év véget érjen annak reményében, hogy 2021 jobb lesz.

De még közel sem értünk az év végéhez, és addig rengeteg dolgot kell túlélnünk. Mindenek előtt a tomboló vírust. A nagy bezárkózások és korlátozások közepette már megjelentek a boltokban a mikulás csokik és a karácsonyfadíszek. Két, egymásnak teljesen ellentmondó irány.

Elvált szülők gyermekeként idén is időben elkezdtük a szervezgetést, hogy kinél, mikor, hogyan ünnepeljünk. Mióta párommal is együtt ünneplünk, az ő családi sakkjátszmájával is bonyolódott a dolog. Felkerestem hát valamennyiüket egyeztetés céljából. Keserűséggel a szívemben vettem bele magam a szervezkedésbe, mert olyan bizonytalan most minden.

Nagymamám már nyomja a kor súlya. Egyre gyűlö nyavalyáival nem mer orvoshoz menni. Fél is, hogy összeszed valamit, de szerinte úgysem foglalkoznának most vele, hisz nincs rá kapacitás. Nagybátyám és felesége elkapták a covidot, így rosszabb napjaikon nagymamám főz nekik – szerencsére közel laknak egymáshoz.

Édesanyám tanárként teljes pánikban volt, míg be nem indult az online oktatás. Megerőltette a kezét is. Annyira fájt neki, hogy meg sem bírta mozdítani. Ő sem mert elmenni orvoshoz.

Drága öcsém Ausztriában tanul. Mivel zenésznek készül, be kell járnia az egyetemre, amíg lehet, hogy gyakorolni tudjon, felkészüljön a záróvizsgákra. Amúgy ő is online oktatásban van, de december 20-ig biztosan nem tud hazajönni a teendői miatt. Majd csak a téli szünetben... és akkor, ha marad a felállítás, 2 hét karanténra számíthat itthon. Pont karácsonykor.

Nagypapám sincs jól, de a műtétet, ami javulást hozhatott volna, eltolták szintén a vírus miatt.

Így készüljön az ember a szeretet ünnepére...

Tudom, nem csak én evezek ebben a csónakban. Tudom, hogy most mindenkinek nehéz. Mi van akkor, ha idén nem tudjuk a szeretteinkkel tölteni az ünnepet? Őszintén kérdezze meg magától mindenki: mi van akkor, ha idén nem jön össze?

Mi van akkor, ha „csak” azokkal lehetünk majd, akikkel egy háztartásban élünk? Tudjátok, én ettől nem félek. Fájni fog, hogy nem állhatok majd ott mindenkivel a karácsonyfa alatt. Fájni fog, hogy nem ülhetünk le együtt az asztalhoz. Fájni fog, hogy nem tölthetünk együtt időt beszélgetéssel, társasozással. Fájni fog, hogy nem leszünk ott egymásnak. De nem félek tőle.

Tudom, hogy nehéz lesz. De azt is tudom, hogy nincs háború, mint régen. Hogy nem kell félnünk minden pillanatban, hogy talán ránk esik egy bomba. Nem kell rettegve a pincékben bujkálnunk, nem kell teljes izoláltságban aggódni amiatt, hogy talán már agyonlőtték a kedvesünket az utcán.

Roszbabb világokat is megéltek már őseink. Attól, hogy most beszűkült a csatorna, amin át szeretetet adhatunk, nem jelenti azt, hogy meg is szűnt az átjárhatóság. Emberek vagyunk az evolúció csúcsán! Túlélők vagyunk, elképesztő alkalmazkodóképességgel. Így a köztünk lévő kötelékek is mind túlélők. Nem törölheti el vagy gyengítheti meg ezt egy covid.

Talán naiv vagyok és idealista, de azt gondolom, idén arra kell törekednünk, hogy lehetőleg senkit ne hagyjunk magára. Senki se ünnepeljen egyedül. Mindenki mellett legyen ott legalább egy másik ember, akivel kapaszkodhatnak egymásba, akivel szerethetik egymást, akivel megoszthatják a pillanatot. Idén semmi más nem számít.

Aztán az is előfordulhat, hogy nem kell a legrosszabbal szembenéznünk. De akárhogy is lesz, nekünk abból kell a legtöbbet kihoznunk. Szeretettel, odafigyeléssel, egymás óvásával, boldogságban. Mert még mindig erről szól ez az ünnep!

Ha sok dologban nem is, a karácsonyi értékrendben még mindig jó a Disney. Nézzétek hát meg, milyen apró csoda is elég a szeretethez.